

Ook Brussel heeft geen oplossing voor Loosdrecht en verandert niets aan de ongebreidelde instroom van asielzoekers

Posted on 16 mei 2026 by Arnout Jaspers

Volgende maand gaat het EU Migratiepact van start, het nieuwe systeem voor asielmigratie dat volgens 'links' de domrechtse aanscherping van de Nederlandse asielwetgeving overbodig maakt. Wacht maar rustig af, Brussel heeft het al geregeld. Zo luidt het verhaal in de politiek en een groot deel van de media.

De realiteit is, dat er volgende maand niets aan de instroom van circa 900 asielzoekers per week zal veranderen, en er zal geen afgewezen asielzoeker extra het land uit gezet worden. Dat Migratiepact is namelijk twee jaar geleden al aangenomen, en zou sindsdien geleidelijk ingevoerd moeten zijn, ook door Nederland. Juni 2026 is dus niet het startpunt, maar het eindpunt van de invoering van het Migratiepact. Heeft iemand er al iets van gemerkt?

Op deze site heeft Calvin Schukkink onlangs al duiding gegeven aan wat het Migratiepact voor de Nederlandse asielcrisis gaat opleveren. Spoiler: waarschijnlijk vrijwel niets.

Nodeloos ingewikkeld

Zo'n Pact omvat talloze pagina's juridisch jargon, maar ik dacht: misschien wordt het wat concreter in het Implementation Plan for the Pact on Migration and Asylum. Dat is dus de praktische handleiding voor hoe dat Pact moet worden ingevoerd. Laat ik maar meteen verklappen, dat de EU- bureaucraten ook in dat Implementation Plan er in slagen alles nodeloos ingewikkeld te maken.

Dat begint vanaf het eerste moment dat de asielzoeker voet op EU-bodem zet: 'De Asiel Procedure Regulering stroomlijnt de toegang tot de asielprocedure en harmoniseert de tijdlijnen, wat zorgt voor kortere en meer efficiënte procedures. Bijvoorbeeld, de Regulering stelt heldere deadlines vast voor de drie stappen in de asielprocedure, te weten, het uiten van de wens door de aanvrager om internationale bescherming te krijgen ("het maken") en de daaruitvolgende opvang door de autoriteiten van de Lidstaat en het registreren van de aanvraag ("het registreren") en het indienen van de aanvraag door de aanvrager ("het indienen")."

Zulke drietraps stroomlijning zal vast de wachtlijsten decimeren! Bovendien, het Migratiepact kondigt wel allerlei deadlines af, voor 'het maken', 'het registreren', 'het indienen', en voor de versnelde en de volledige asielprocedure, maar zegt niets over wat er gebeurt als die termijnen overschreden worden.

Lidstaten hanteren nu ook al deadlines die veelal structureel overschreden worden, maar in politiek en media zweeft het bizarre idee rond, dat dit niet meer zal gebeuren als het Migratiepact eenmaal van kracht is. Hoe dan? Doordat lidstaten 'voldoende middelen en menskracht' beschikbaar moeten stellen om die deadlines te halen, zegt het Migratiepact. Tja, als het zo makkelijk was, dan kan de regering-Jetten ook tien nieuwe steden bouwen voor al die asielzoekers.

Geen sancties

Het Plan staat bol van zulk wensdenken: de bureaucraten kondigen af dat voortaan A en B en C moeten gebeuren met respectieve deadlines DA, DB en DC, en dan

doen de lidstaten dat dus. *Brussel locuta, causa finita*.

Er is geen beginnen aan om alle tien de Bouwstenen van dat Plan door te vlooien op zulke luchtfietserij, maar nog één voorbeeld: volgens de nieuwe *Reception Conditions Directive* mogen lidstaten voor materiële opvang van een asielzoeker (onderdak, zorg, leefgeld en dergelijke) als voorwaarde stellen dat die asielzoeker op een aangewezen opvanglocatie blijft, meestal dus in het land waar hij of zij binnenkwam.

Maar welke sanctie staat er op als de asielzoeker toch doorreist naar een andere EU-lidstaat? Dan heeft die volgens deze *Directive* nog steeds recht op 'sobere zorg' (*provide for basic needs only*) in die andere lidstaat. Er is geen sprake van dat asielzoekers die de regels aan hun laars lappen simpelweg hun recht op asiel verliezen en meteen worden uitgezet, wat ieder zichzelf respecterend land zou doen.

Veel plichten voor lidstaten, weinig voor asielzoekers

De hele boterzachte regelbrij van het Migratiepact geeft diezelfde walm van pappen en nathouden af. Het zit vol met verplichtingen waaraan de lidstaten moeten voldoen, qua opvang, zorg, onderwijs, gratis rechtsbijstand, onafhankelijk toezicht door NGO's en beroepsmogelijkheden na elk besluit. Het is echter uitermate karig met verplichtingen voor de ontvanger van al dat moois, de asielzoeker die hier ongevraagd binnenkomt en zegt: geef mij een Europees paspoort.

En wat vindt u van dit ambtelijke pareltje: 'Tijdens de screening en de grensprocedure hebben personen geen toestemming om het EU grondgebied te betreden, maar ze hebben wel het recht om te verblijven.'

Wat verder opvalt, is de heiligenstatus die onverminderd wordt toegeschreven aan alleenreizende minderjarigen. Waar voor volwassenen nog enige restricties gelden om in procedure te mogen als asielzoeker, gaan die meteen overboord zodra zich iemand meldt die claimt nog geen 18 te zijn (wat vaak gelogen is).

Frauduleuze route naar asiel-voor-het-hele-gezin

Asiel is bedoeld voor mensen die vervolgd worden door hun eigen overheid op grond van politieke overtuiging, seksuele geaardheid, godsdienst of etniciteit.

Hoe geloofwaardig is het, dat een 16- of 17-jarige om een van die redenen moet vluchten, met achterlating van zijn hele familie die blijkbaar niet in het vizier van dezelfde overheid is? Iemand jonger dan 18 die in z'n eentje aan een EU-buitengrens arriveert, misbruikt bijna per definitie het asielrecht. En is de minderjarige eenmaal erkend, dan hebben diens ouders en alle broers en zussen ook recht op een 'status', zoals dat heet, zonder dat die hoeven te bewijzen dat ze ook vervolgd worden.

Niettemin blijft ook het Migratiepact deze frauduleuze route naar asiel-voor-het-hele-gezin ruimhartig faciliteren. De jeugdige asielzoeker moet meteen een belangenbehartiger toegewezen krijgen, mag absoluut niet in vreemdelingendetentie gezet worden, en DNA-tests om verwantschap te bewijzen noemt het Plan 'omslachtig', dus sla dat ook maar over om de gezinshereniging te bespoedigen.

Gestroomlijnde procedures trekkken juist nog meer asielzoekers aan

Nog zo'n bizar idee over het Migratiepact: dat er na invoering minder asielzoekers naar Europa zouden komen. Als het Pact al zou leiden tot kortere en meer gestroomlijnde procedures, heeft dat eerder een aanzuigende dan een ontmoedigende werking als de criteria voor erkenning als 'vervolgde' niet strenger worden. Over dat laatste heb ik in dit Plan niets kunnen vinden.

Weliswaar betreft één van de tien Bouwstenen, nr. 5, het onderwerp 'terugkeer'. Afgewezen asielzoekers moeten terug naar het land van herkomst of een derde land buiten de EU. Dat is in theorie nu ook al zo, en Bouwsteen 5 bevat geen enkele nieuwe maatregel om afgewezen asielzoekers daadwerkelijk uit te zetten. Ook hier is pappen en nathouden het devies, met vrijwillige terugkeer als prioriteit en uiterste terughoudendheid wat betreft het detineren van afgewezen asielzoekers die weigeren mee te werken aan hun vertrek.

We kunnen niet om de conclusie heen, dat ook op Europees niveau, net als in Nederland, de bestuurlijke kaste nog steeds in een droomwereld leeft waarin de asielcrisis niet primair een instroomprobleem is, maar een opvang- en verdeelprobleem. Het enige concrete element in dat Migratiepact is namelijk de herverdeling van 30.000 asielzoekers per jaar over de lidstaten, die dat kunnen afkopen met 20.000 euro per asielzoeker, een fooi vergeleken met de werkelijke kosten van opvang. Daarover is elders al voldoende geschreven.

Schijn van een oplossing

Het effectief en snel uitzetten van afgewezen asielzoekers, een van de weinige factoren die echt ontmoedigend zou werken, wordt in het Plan afgedaan met een soort voetnoot: 'Ten derde, voortgezet werk aan de externe dimensie van migratie blijft cruciaal. Hoewel acties op dit gebied niet gelinkt zijn aan wettelijke verplichtingen, zal het essentieel zijn voor de EU om het werken met partner-landen verder te intensiveren, namelijk op drie sleutelgebieden: de strijd tegen mensensmokkelaars, effectieve terugkeer, hertoelating en herintegratie zowel als wettelijke paden (voor migratie, aj).'

Dat is alles wat het EU Migratiepact en Implementatie Plan te bieden hebben voor 'de externe dimensie van migratie' (bedoeld wordt: de ongebreidelde instroom van asielzoekers en illegale migranten). Pact en Plan doen zo precies wat de asielindustrie wil: de schijn wekken dat er een structurele, alomvattende oplossing aankomt – het bouwen van tien nieuwe steden – waardoor er weer jarenlang in wezen niets verandert.

Wynia's Week *brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met artikelen en column s, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u (weer) mee? Hartelijk dank!*